

Posudek bakalářské práce Barbory Kostkové
Příroda v románu Luise Sepúlvedy

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Oponent: PhDr. Lucie Núñez Tayupanta

V bakalářské práci Barbory Kostkové, relativně skrovné rozsahem i obsahem, oceňuji základní kvalitu: porozumění pro literárnost románu. To se projevuje v prvních dvou kapitolách věnovaných protagonistovi románu současného chilského prozaika Luise Sepúlvedy *Stařec, který četl milostné romány*, jehož tematickému rozboru je celá práce věnována. V první kapitole autorka shrnuje děj románu z hlediska vývoje protagonisty a proměn jeho vztahu k prostředí pralesa. Výslovně pak literární konstrukci postavy formuluje kapitola „Postava jako slovně tematický komplex“, s oporou v teoretické práci Daniely Hodrové. Smysl pro románový tvar dosvědčuje i soustředění další kapitoly na významuplná místa kompozice: název díla, první a poslední věta; nápaditý je komentář k neústrojnému názvu románu.

Tematický rozbor se v druhé půli práce soustředí na románový prostor z hlediska napětí přírody a civilizace. Diplomantka se smyslem pro typ „románu cesty do pralesa“, podloženým teoretickými studii, postihuje neobvyklost Sepúlvedova pojetí i jeho souznění s „kosmickým“ viděním lidského života v tomto hispanoamerickém románovém typu. S přesvědčivostí hájí i dílčí téma zubaře, které se do pralesa – stejně jako titulní motiv četby milostných románů – nehodí; právě tato rušivost je bezpochyby záměrná (byť podle mého názoru v konkrétním provedení ne zcela přesvědčivá, avšak uznávám autorčin podložený odlišný názor). Bylo by namístě se k těmto „civilizačním“ motivům ještě vrátit a domyslet je v jinak celkem zdařilé interpretaci obrazu pralesa a konfrontace přírody a civilizace. Barbora Kostková v ní dobře formuluje srovnání Sepúlvedova románu s románem Rivery a Carpentiera, s nápaditým důrazem na téma svobody člověka. Interpretace vidění světa v Sepúlvedově románu je vnímavá k mnohovrstevnosti díla, k níž se pojí další zkoumaná poloha: kritika společnosti. Začátečnické fázi, jakou nutně představuje bakalářské studium, lze přičíst občasné zakolísání; mám na mysli rozpaky nad aluzemi vznešeného jména hlavní postavy – ovšem jeho stylistický význam je vystižen.

Oceňuji také, že kapitola o Sepúlvedově osobnosti je zařazena až na konec práce, neboť vskutku biografie autora není východiskem pro četbu literárního díla (jakkoli k tomu neestetická četba i středoškolský návyk často svádí). Zároveň je v tomto případě souvislost díla s autorovými cestovatelskými, ekologickými a společenskokritickými aktivitami faktem hodným pozornosti, působí jako jisté „osobní ručení“, byť propojení díla a života mohlo být výslovněji formulováno. Svěží je i netradiční pojetí závěru jako decentní konfese osobního vztahu k dílu Luise Sepúlvedy. O něm svědčí celá práce, právě zaujetí autorky patří v neposlední řadě ke kvalitám této bakalářské práce.

Práce je celkově dobře rozvržená, pouze pasáž o první větě románu by měla předcházet kapitolce o poslední větě a případně i kapitola o neobvyklé epizodě se zubařem mohla být možná zařazena až uvnitř druhé části, věnované prostoru pralesa. Práce se sekundární literaturou je z hlediska bakalářské úrovně přijatelná. Prostudovaná bibliografie je sice relativně omezená, což je u současného autora dáno nedostatkem sekundární literatury, ale postačující, tj. adekvátně vybraná a využitá.

Jazyk práce dosti bezpečně využívá terminologii; mám však výhradu k jistému sklonu k hovorovosti (časté užívání příslovce „tedy“, zájmen ukazovacích a přivlastňovacích: „náš protagonista“, aj.). Rovněž by text zasluhoval pečlivější závěrečnou redakci, zvláště na konci

je poznamenán chvatem (jde zejména o interpunkci a další jednotlivosti, např. neúplné křestní jméno Riverovo).

Přes uvedené výhrady celkově považuji práci Barbory Kostkové za dosti zdařilou – zejména pro postižení literární povahy a dynamiky významu zkoumaného díla – a splňující nároky na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena jako velmi dobrá.

Anna Housková

11. 6. 2012